

markedet har anerkendt det økonomisk holdbare i de store linjer i finansloven.

Lad mig for en ordens skyld tilføje, at det for SF er helt afgørende, at vi med finanslovforliget bidrager til at stabilisere troværdigheden i den økonomiske politik, og det er derfor også kryptisk, at hvis der sker uventede ting i omverdenen, som gør det påkrævet at ændre den økonomiske politik i Danmark, ja, så vil vi gøre det omgående og uden at tøve.

I SF kan vi kun hilse med tilfredshed, at vi igen i år er blevet en krumtap i finanslovforhandlingerne. Det er en rolle, der passer os udmærket, og som vi gerne indtager flere år frem. Vi skylder i den forbindelse lidt tak for hjælpen til Venstre og De Konservative, fordi de så markant har meldt sig helt ud af forhandlingerne om finansloven. Deres manglende vilje til at betale regninger gør jo, at de er helt ude af stand til at tage det sure med det søde i øjeblikket, når der skal laves politiske aftaler. Venstre og De Konservative har ganske enkelt blikket rettet så stift imod et kommende folketingsvalg, at de helt har opgivet at skabe forbedringer for den danske befolkning her og nu. Det er så overladt til os, og den opgave tager vi gerne på os.

Jeg synes, det har været spændende i dag at følge debatten om Venstres økonomiske politik, ikke fordi vi er blevet så meget klogere af det, men mere, fordi det er blevet endnu mere tydeligt, hvor meget varm luft der er i Venstres politik. Det hele er ligesom sådan et kæmpestort luftskib af varm luft, som pustes op, jo flere flotte taler der holdes fra Venstres side, men efterhånden dæmrer det for folk, at det dér med at love, at man ikke skærer ned på noget som helst, går ikke.

Man er blevet en ulv i fåreklæder. Der skal ikke skæres ned på noget som helst nogen sinde, tværtimod skal servicen stige og stige og stige på alle de områder, man overhovedet kan komme i tanker om, og samtidig lover man nedsættelse af skatterne.

Folk ved godt, at sådan er verden ikke. Så god er verden ikke. Havde verden været så god, havde vi andre nok fundet ud af at lave det sådan med det samme. Så havde vi også lavet et finanslovforlig over den læst, for hvem kan ikke lide at sætte skatten ned? Det er da en fornøjelse at dele gaver ud, og hvis vi både kan give folk bedre service, ikke genere nogen som helst og samtidig sætte deres skatter ned, så lad os da gøre det. Det kan vi hurtigt blive enige om. Det kan man bare ikke. Så god er verden ikke.

Når man laver økonomisk politik, er det sådan, at hvis man så virkelig vil lave nogle forbedringer i ældreomsorgen, hvis man vil give de økonomisk dårligt stillede et løft, hvis man vil prioritere uddannelserne, hvis man vil gøre mere for miljøet, sætte flere penge ind i sundhedspolitikken osv., så er der en regning at betale, og der er kun skatteyderne i Danmark til at betale den regning.

Det, vi kan have holdninger til herinde, er: Hvor kraftigt vil vi prioritere at løse de fælles problemer, vi har i samfundet set i forhold til, hvor mange penge folk skal have til privatforbrug? Det er jo det, det drejer sig om. Det er jo en helt fair diskussion, og det er da o.k., at der er nogle partier, der vil gå til valg på, at nu skal danskerne først og fremmest have øgede muligheder for privatforbrug.

Man kan have den holdning, at det er det vigtigste overhovedet i de kommende årtier, at befolkningen får flere muligheder for privatforbrug. Det er ikke min holdning. Der er nogle med lave indkomster, der har brug for at få flere forbrugsmuligheder, men for alle os andre må man sige, at vi i virkeligheden har nok. Vi har i virkeligheden nok forbrugsmuligheder, og derfor er det vigtigste for de indkomstgrupper, at de forstår, at der er behov for solidaritet, at de forstår, at der er behov for at løse fællesopgaver i samfundet, at investere i uddannelser til de unge, at have en ordentlig ældreomsorg, at have et velfungerende sundhedsvæsen osv., at det er den slags opgaver, vi skal tage os af. Det er vores prioritering i SF, og det er det, vi stiller op til her i en valgsituation.

En anden del af Venstres politik, som altid har undret mig, er den del, som i virkeligheden er den flotteste del, den med mennesket frem for systemet, den med frihed under ansvar, for det er virkelig noget, der taler til hjertet også hos mig som SF'er. Det, der undrer mig mest, er, at det er en politik, som Venstre reserverer til at bruge på skatteydere. Dér vil de gerne have noget mere frihed, og man skal kunne slippe uden om regningen og sådan noget. Men der, hvor jeg kunne ønske mig, at Venstre i højere grad brugte deres frihedsbegreber, var på de dårligst stillede i vores samfund, så de også skal have større frihedsgrader, at de også skal have bedre muligheder, at de f.eks. skal have noget mere selvbestemmelsesret, når de kommer ind i det offentlige behandlingssystem, at man, når man bliver ledig og skal tilmelde sig arbejdsformidlingen, har nogle klare rettigheder til indflydelse på ens